

Nhờ ‘nhìn’ được nó nên tôi mới phát hiện ra quy luật của bom rơi, một khi chính mình ‘bị’ nằm ngay trong vùng mục-tiêu: Khi rời khỏi máy bay mà ta thấy nó...DÀI, tức là ta thấy theo bề dọc trái bom, thì yên chí là nó qua thăm nhà ông hàng xóm. Nhưng, nếu ta thấy nó... TRÒN VO !!! Ôi cha ơi ! tức là ta thấy ngay ‘cái đầu’ của nó, có nghĩa là nó.... tìm ngay mình rồi !!!...chắc chắn như thế !. Chỉ còn may rủi ở chỗ là nó sẽ nổ trước hoặc sau chỗ hầm mình đang trốn mà thôi! Chứ nó mà.... hôn ngay chóc cái hầm của mình thì... tổ-tiên mấy đời cũng đều được gặp tức khắc!...Cũng phải nhìn nhận một điều là loại hầm trốn bom này là cưú-tinh của cán-binh VC và dân trong vùng ‘giải-phóng’ trong suốt thời chiến tranh nghiệt-ngã. Người trốn trong hầm chỉ chết khi bị bom bốc hầm (bởi tung lên), tức khi bom nổ trong phạm-vi 01-15m. Từ khoảng 15-25m thì cũng có thể chết hoặc bị thương do hầm sập vì sức chấn động. Xui xẻo hơn nữa là khi mảnh (miếng) bom bay lạc vào... tận miệng hầm và trúng vào người (điều này rất ít khi xảy ra).

Oanh tạc mục tiêu

Nghe bom nổ !

Đã chẳng may lọt ngay vào ‘trận bom’, thì nghe bom nổ là một ấn-tượng không thể nào quên cho đến hết cuộc đời ! Nhất là khi trái bom đang xé gió bay xuống mà ta thấy nó ...TRÒN VO, vì nếu không trúng ngay chóc hầm mình thì cũng trong vòng trước, sau khoảng trăm mét mà thôi.. Chiếc phản-lực sau khi ‘đạp bom’ (VC và dân trong vùng giải-phóng vẫn gọi như thế), trái bom rời khỏi thân thì phải lập tức cất đầu lên, tổng ‘ga’ để vọt lên, nếu chậm trong động tác này máy bay có thể chúi luôn xuống đất. Vì vậy nên âm thanh của máy phản-lực cũng rít lên đồng thời với tiếng trái bom xé gió bay xuống: ét... ét... ÉT... ÉT...ẦM ! Ta hình dung như tiếng xe chạy nhanh và thắng gấp, rít trên mặt đường, song nó to hàng trăm lần hơn thế.

Nhạc-sĩ Trần-thiện-Thanh có viết trong một bản nhạc: “*Ôi , tiếng súng sau cùng đó...Anh còn nghe tâm đạn đi không anh ?!*”. Người chiến-sĩ sẽ bất-hạnh khi bị kẻ địch nhắm bắn mình mà mình không nghe được ... ngay cả tiếng súng nổ, chứ nói gì đến nghe tâm đạn đi ! Những người bị lọt vào ‘trận bom’ cũng vậy, khi...còn nghe được tiếng rít của phản-lực, cộng với tiếng xé gió của bom, thần kinh căng lên như muốn làm vỡ tung cái đầu...Thế nhưng, khi còn nghe được là biết mình...còn sống!

Chớ đem thành bại luận anh-hùng !

Miền Nam, VNCH, tiền-đồn của Thế-giới tự-do, đã thua cuộc. Miền Bắc, mũi xung-kích của Chủ-nghĩa CS (thời đó còn dững mảnh lăm), đã thắng. Họ giành được quyền cai-trị đất nước. Để rồi, 35 năm qua, chúng ta thấy họ đã làm được gì cho đất nước VN ? Họ cai trị bằng một chế-độ độc-đảng, độc-tài...Cùng nhau chia chác tài-nguyên của đất nước bằng mọi hình thức đặc-quyền, đặc lợi. Quốc-tế viện-trợ nhân-đạo, rồi vay nhẹ lời (ODA)... có mười làm một, chia nhau bỏ túi...

Lòng tham không có đáy, họ còn bóc lột nhân dân bằng mọi thứ suu cao thuế nặng, lệ phí linh-tinh. Trẻ em vào lòp mẫu giáo đã phải đóng tiền; vào bệnh-viện ngoài tiền viện-phí còn phải hỏi-lộ cho bác-sĩ. Người dân bị cán bộ nhà nước cướp đất, đi khiếu-kiện, có khi hàng chục năm không ai thêm giải quyết, họp nhau lại biểu-tình thì bị công-an giả du-đảng đánh đập, rồi bị bắt ‘ném’ lên xe nhu súc vật, chở đi; thậm chí còn tẩm máu nhân dân để cướp cho bằng được cái nghĩa-địa như ở Cồn-Dầu, Đà-Nẵng. Bất cứ ai có tiếng nói ngược với đường lối của đảng CS đều bị giam cầm, tù đập, ám hại. Tôn-giáo thì bị khống chế nghiêm ngặt, nhiều tu-sĩ bị giam cầm, đánh đập (Lm.Lý, Tam-toà), thánh giá bị triệt-hạ (núi thờ); đi chùa cũng bị.. chỉ-định, như ở chùa Giác-Minh, Đà-Nẵng....Thật là ‘tiếng oan dậy đất, oán ngờ loà mây’. Hệ-quả là một xã-hội tiêu vong đạo-đức, băng-hoại tình người !

Ngoài thì hèn với Trung-Cộng đến độ làm nhục cho cả dân tộc VN. Làm sao họ không biết tham-vọng đất đai và bành-trướng của Hán-Tộc phương Bắc là vô giới-hạn, từ những ngàn năm về trước và sẽ luôn còn đến những ngàn năm về sau. Bởi muốn được tồn tại cái đảng độc-quyền, độc-tài, kéo dài đời thụ-hưởng, bất kể tiền- đồ tổ-quốc, tương-lai của giống nòi, họ đã dâng cho Trung-Cộng nhiều ngàn cây số vuông đất biên-giới, nhiều hải đảo (Hoàng, Trường-sa), một phần lớn của

Vịnh Bắc-Việt, rừng đầu nguồn nhiều Tỉnh phía Bắc, tại quặng Bàu-xít ở Lâm-Đồng, Nhơn-Cơ, Tây-nguyên, họ cho Trung-Cộng mang cả quân-đoàn binh trá-hình vào lập những làng tự-trị...

Thượng-nghi-sĩ Mc. Cain đã từng nói với cộng-đồng người Việt hải-ngoại: “Cuộc chiến VN vừa qua, kẻ xấu đã thắng !”. Kẻ thắng, với cách điều-hành đất nước như thế kia, chỉ có thể gọi bằng một lời: Sâu dân một nước ! Táng tận lương-tâm ! Và, mãi-quốc cầu-vinh !

Từ ngàn xưa trong lịch-sử dân tộc, những bậc anh-hùng, khi xoay chuyển được thời cơ, nắm quyền quốc-trị, thì lo an-bang tề-thể, giữ vững biên-cương...Có đâu độc quyền, độc-đảng, bóc lột đàn áp nhân-dân không chút xót thương... lại còn dâng từng phần đất nước cho ngoại bang để mưu cầu sự tồn tại. CSVN, không còn đủ lời tề tộ để nói về họ, kẻ đã làm được chiến thắng 30 tháng tư năm 1975, trên đất nước VIỆT-NAM.

THANH-NGUYỄN

(Liên-Tinh-lộ 7, nay đổi là Quốc-lộ 53.Độc-giả có thể xem đây là một trang hồi-ký)

Phòng Răng ở Trà Vinh & Sg

Chuyên

- Phục hình răng sứ thẩm mỹ cao cấp: Titan, Cercon, Zirconia
- Phục hình răng nhựa các loại
- Lấy cao răng - vôi răng - nha chu
- Trám răng thẩm mỹ
- Điều trị tủy răng - Nội nha
- Tẩy trắng răng nhanh tại chỗ trong 1h

Cơ sở 1: Phòng răng Phương Quân

Address :97-98 Nguyễn Thị Minh Khai,
Phường 7, Thành phố Trà Vinh, Việt Nam
Tel : (84 - 074) 3862984
Cellphone : 0918 060 555

Cơ sở 2: Phòng răng Phương Phong

Address : 14 Nguyễn Thị Tần, Phường 3,
Quận 8, Saigon, Việt Nam
Tel : (84 - 8) 38517766
Cellphone : 0903 976 299

Xuân Ở Trại Linh

**Xuân sắp đến qua mấy lần chiến dịch
Được ba ngày hưu chiến ở trại binh
Muốn về quê nhưng lệnh đã ban truyền
Xuân cầm trại thôi phải đành ở lại**

**Đã ba năm kể từ khi vào lính
Đã ba mùa con mãi bận ở xa
Xuân có đến chập chờn trong tiếng súng
Cắm chum mai nở nụ nón chinh nhân**

**Ngày Xuân đến bạn bè trong trại lính
Đêm đêm nghe tiếng kèn gác ngoài canh
Má anh bạn sáng hôm mừng một Tết
Mang vào đôn tặng một giỏ đồ ăn**

**Ngày lên hoan vài chai rượu nếp than
Cùng rượu để mẹ bỏ công khắp lầy
Uống bằng chén cưa hai, vòng mấy bận
Mặt đũa nào đũa nấy đỏ gay gay**

**Thằng vui quá đốt vài phong pháo Tết
Hát vang bài -Xuân này con không về
Có đũa nhớ mẹ hiền rưng nước mắt
Có thằng buồn nốc chén chén rượu cay**

**Mấy người vợ nhà binh khu nhà lá
Ra ngoài sân vái lạy cúng đất trời
Con của lính cùng cha ăn Tết lính
Cũng xum xuê kheo áo mới vui cười**

**Đại đội trưởng đi ngang cười ghé lại
Tấp một hơi vài chén rượu chung vui
Lão thượng sĩ đi vòng xem chốt gác
Khu gia binh đón Tết phải canh chừng**

**Xuân trại lính mấy mùa con đều vậy
Nhớ mẹ ơi! Là nhớ những xuân qua
Chắc phải sang năm con mới về được
Thôi Xuân này thơ Tết chúc mẹ vui**

Huyền Tâm Hoài
(*Những mùa Tết ở Tân Hiệp, Mỹ Tho*)

Trà Vinh Thương Nhớ

Thái Lai

Lời tác giả: Đây là chiêm bao tôi góp nhặt những giấc mơ đẹp, vụn vặt tôi xếp lại thành câu chuyện cho bè bạn, quý đồng hương Trà Vinh đọc cho đỡ nhớ quê dịp xuân về nơi xứ người. Tên thật của những bè bạn người quen những Tỉnh Trưởng, Phó Tỉnh trưởng, Sĩ quan đã từng phục vụ tại Vĩnh Bình tôi gặp trong giấc mơ có thể người dân Vĩnh Bình cũng quen hoặc nghe tên mà không quen. Người tôi kể trong chuyện: người đã về miền Tiền Cảnh người còn lại trong nước, người lạc loài nơi đất khách. Chuyện tôi kể cũng cũ rồi. Có người biết người không, bây giờ là Kỷ niệm đẹp. Tất cả dù đã qua nhưng có lẽ bạn và tôi có những kỷ niệm mà không bao giờ quên.

Từ khi sanh ra tại Trà Vinh, hơn nữa đời người tôi đã sống tại quê hương nơi mình sanh ra chỉ trừ những lúc vì bốn phận phải xa xứ. Đi xa một năm, vài tháng, vài ngày tâm trạng tôi cũng y như vậy khi trở về.

Ao Bà Om

Khi xe trở về vừa qua khỏi cầu Ba si là lòng tôi vừa chột nồn nóng. Lòng nồn nóng tăng lên khi xe bắt đầu ngừng thường hơn cho khách xuống xe. Dù khó chịu trong lòng nhưng chỉ thoáng nhẹ vì tôi nghĩ ai cũng mong về quê cả. Rồi nhìn thấy khóm cây dầu, cây sao của ao Bà Om phía bên mặt, bên trái là đám cây xoài, cây vú sữa, cây đào bao quanh vài căn nhà ngói đỏ. Khu nhà này là của gia đình bạn tôi Tạ hữu Lượng, Tạ hữu Nhơn. Tên xóm xóm Cụt, nơi tôi thường đi bắt bò rày, bắt dê đạp xe đi ao vuông. Khi xe vừa tới

đoạn đường này lòng tôi thấy vui coi như mình đã tới nhà dù còn một đoạn vài cây số mới tới thị xã.

Lần này tôi xuống nơi đây. Anh xe ôm đã chờ sẵn. Tôi lên ngồi rồi chỉ cho anh chạy vào xóm bánh tráng để vào thăm ao bà Om. Nhánh mấy cây nhãn che ra vệ đường. Trước vài căn nhà có khạp nhỏ đựng nước, có nắp đậy. Trên nắp là một gáo dừa để khách bộ hành lỡ đường múc nước uống giải khát giữa trưa trời nắng nóng, rồi tiếp tục đi. Trong những khách bộ hành đó có tôi. Tôi uống một lần mà nhớ mãi việc làm cao đẹp của dân xóm bánh tráng này. Xe chạy ngang mấy cây trăm trâu, trăm nút áo dọc bên bờ hồ mà người lớn, trẻ em trèo hái không còn trái nào dù chưa hết mùa trăm. Đường dốc lên xuống, nhớ khi cùng các bạn chạy xe đạp xuống dốc làm thót ruột hồi còn đi cấp trung thời học lớp Tiếp Liên với thầy Trần Quốc Vinh năm nào vẫn còn đây. Mấy cây dầu trơ gốc, ngoằn ngoè trông lạ mắt. Nơi đây là chỗ chụp hình lưu niệm. Nhìn mấy rễ cây là biết Ao Bà Om. Không ai thắc mắc: làm sao rễ lồi lên, hồi nào sao mà nó còn đứng được qua biết bao mùa giông bão. Nhà nghỉ chân cho người đi dạo quanh ao ngồi nghỉ cùng gần mấy gốc cây này. Bạn nào chưa lên năm thì năm thử đi. Gió hiu hiu thổi làm tiếng lá xào xạt tạo âm thanh nhẹ nhàng hòa cùng tiếng ve sầu giữa buổi trưa hè vắng lặng. Không còn gì thú vị cho bằng. Rồi ao theo con đường đất vào thăm chùa của quý vị theo Phái Tứ Ân Hiếu Nghĩa. Ông Hai, chủ chùa, dù lớn tuổi lúc tôi quen, Ông đã 70 mà hằng ngày vẫn đạp xe đạp chờ đậu hủ, đậu nành lên xuống nhiều lần chợ Trà Vinh và chùa gần ao vuông Cô Ba Ân, có mái tóc bện chặt tự nhiên người ta quen gọi mái tóc đánh, cô Giác, Sư Huệ Minh chuyên hốt thuốc Nam, cho không. Chùa làm tương, đậu hủ để bán hàng ngày giá rất rẻ chỉ mong đủ ăn để tu không nhận tiền của bá tánh. Ra khỏi chùa, chúng tôi trở ra đường cái ghé thăm anh chi Trác, thầy Trác là anh ruột của Trần hữu Quang. May quá anh chị Quang cũng vừa đến thăm anh Trác. Tôi với anh có nhiều kỷ niệm dù anh thuộc đảng anh của tôi. Anh có lúc là hiệu trưởng của tôi khi chúng tôi dạy học ở BaSi, chúng tôi nhập ngũ cùng khóa cùng Đai Đội. Biệt phái về cùng một trường. Nhà anh chị Huỳnh văn Chức

cũng gần đó. Ngôi nhà cheo leo nằm sát bờ ruộng, trước nhà có chuồng bò. Giờ này anh mượn có đàn bò ăn cỏ đê trốn ở ngoài ruộng đê khỏi gặp mặt bọn chánh quyền...Tôi cũng đi ra ruộng thăm anh rồi mới tiếp tục đi thăm chỗ khác. Đi trên bờ đê, dẫm lên đám ngò gai, mùi ngò om bốc vào mũi nhẹ nhẹ. Tôi bồi hồi như tìm lại quãng đời thơ ấu.

Chợ trái cây Trà Vinh

Xe chạy vô chợ Ba Se, thăm thầy Minh, thầy Sang đang anh mà cũng dạy cùng trường. Không gặp mà cũng không biết hỏi ai quen để hỏi, nên không gặp nên mất dịp ăn đu đủ vừa chín hươm vừa giòn vừa ngọt. Ba Se cũng là quê của Lâm vạn Tượng, bạn học chúng tôi, quê của bác Tư Nên, anh Hồng chủ tiệm Lương Hòa đại lý phân bón U rê. Sau năm 75, Bác bị tịch thu tài sản nên bị đốt quy phải vào bệnh viện. Tôi có gặp bác ở bệnh viện. Không biết Bác bây giờ ra sao. Rồi Ba Se theo đường bờ cồng qua chợ Lương Hòa thăm Huỳnh kiên Hứ. Đương Bờ Cồng có tên như vậy nhờ hai bên có hai hàng cây cồng rất lớn. Bông che mát lối đi. Góc cồng cũng là nơi chúng tôi ngồi câu cá rô thuở nào. Kiên Hứ vừa thấy chúng tôi ngừng xe là hỏi vợ chặt dừa xiêm cho chúng tôi uống. Nước dừa ngọt lịm nhỏ trái nên tôi uống một hơi 3 trái, rồi ăn cả cơm dừa đã khát và no bụng cảm ơn anh chi Hứ, hẹn hôm khác trở lại ăn cơm. Tôi chỉ cho bác tài chạy đờng trong theo con đờng đất về thị xã. Đường này mát mẻ vì bóng cây sao cây dầu, vú sữa cây tre che khuất bóng mặt trời... Gần tới chùa Phướng chúng tôi ghé vào nhà anh Trần Thân, bạn thầy giáo của tôi. Tôi nghe nói đời sống của anh không sung sướng gì. Không biết có phải đời anh và tên anh dính liền với nhau hay không? Thử sữa tên coi có khá không? Xóm nhà anh có loại trái vú sữa trắng dài có nùm giống y nắm vú. Trái chín bóng lưỡng gần chỗ nắm màu vàng đậm hơn, rất giống bầu sữa mẹ. Tôi không

thấy nơi nào khác có giống vú sữa như vậy. No bụng chúng tôi chào từ giả tiếp tục đi.

Tôi chỉ xe quẹo trái đi đường lộ cái thay vì đi thẳng ngang giếng nước chùa phướng. Khu này có nhiều giếng nước, chung quanh là mồ mã, nước giếng đen ngòm Lá tre phủ đầy trên mặt nước. Nước này được bơm lên bồn nước lọc cho trong. Nước trong được đổ vào vào xe làm bằng thùng chừa xăng đem đổi cho dân ở Thị xã Trà vinh uống, ăn, hàng ngày. Đoạn đường từ chùa Phướng tới đường số 1 luôn luôn xình lầy dù trời nắng, trời mưa thì thấm hại hơn nữa. Đoạn này là nhà của thầy Trương huu Hạnh, anh của thầy Trương huu Chí. Nhà của gia đình thầy Lâm văn Bé (học trò thường gọi là thầy Bé Cáo để phân biệt với thầy Bé Vó) thầy là anh của Lâm văn Hên. Nhà của Siêu dân truyền tin, nhà của cô Lang chánh văn phòng tỉnh Vĩnh Bình cũng ở đoạn đường luôn lầy lội này. Người Việt Nam chúng ta cũng khéo dùng chữ lầy. Đem nước đi bán cho người ta cũng lấy tiền, thì không dùng chữ ‘bán nước’ mà dùng chữ ‘đổi nước’. Đem đất đai của quốc gia đi bán mới gọi là ‘bán nước’. Ra lộ lớn là đường Lê quang Liêm đường chánh từ sân bay vào thị xã. luôn luôn ồn ào náo nhiệt, dù các loại xe xe đạp, xe lô gán máy, xe đồ, xe nhà binh vì hậu cứ Trung đoàn 14 của Sư Đoàn 9 năm đối diện sân bay.

Phi trường dùng cho cả dân sự lẫn quân sự. Đại Đội 139 nổi tiếng một thời, Hậu cứ đại đội nằm trong vòng sân bay. Hôm nay không phải ngày rằm nên Tịnh Xá vắng người. Tôi chạy vô Tịnh Xá ngừng xe đi bộ thăm sư Trị Sự là vị sư thân cận nhất của Thầy Tổ Minh Đăng Quang, sáng lập Phái Khất Sĩ...

Thăm sư Vĩnh, Sư Tây, Sư Khang xong chúng tôi trực chỉ đến quán cà phê Tư Sơn, anh vợ Huỳnh ngọc Hiếu, cũng là bạn học của chúng tôi. Mùi cà phê từ xa rất hấp dẫn. Cà phê đá, cà phê đen nổi tiếng, khách đông nghẹt. Lần này chúng tôi được mời mà không phải trả tiền. Không phải Tư Sơn mời mà Huỳnh ngọc Hiếu mời. Ngồi nhìn thiên hạ, ông đi qua bà đi lại, vừa thầy vui vừa tìm bè bạn. Ngồi một lúc là gặp dân của ấp Mã Tiên: ông Trương Ấp Ba Trắng, Phó ấp Hai Lạc anh Năm Nhứt, thầy Mỹ, Hiệu trưởng Trường Ba Se, Huỳnh v, Thi Bạch làm ở tòa án, Nguyễn văn Vui, Đốc Nhân em của Vui ghé vào vừa uống cà phê vừa nói chuyện trời trăng mây nước. Tư Sơn bung mấy bình trà mà vẫn vui bạn bè mới chịu chia tay. Qua xóm Thánh Thất gặp Nguyễn Viên Khiêm đang vào xóm nhà cô Hóa bán chè. Chè đậu của cô

nổi tiếng Trà vinh, nổi chè của cô rất lớn chỉ bán độ 10 giờ là hết ai muốn mua chờ ngày mai.

Tại cây dầu lớn đi chợ, là đường Nguyễn tri Phương, ít người biết tên mà nói con đường số 1 là ai cũng biết. Đường này không có quán ăn lớn mà có chùa Tịnh Độ nơi chuyên coi mạch ,hốt thuốc Nam (cây cỏ thuốc) cho không, trị bệnh mắt nổi tiếng không lấy tiền. Chùa Tịnh Độ theo tông chỉ của Đức Tông Sư Minh Trí là vị Thầy, Tổ sáng lập. Đức Tông Sư chỉ dạy tín đồ, siêng năng niệm Phật A DI ĐÀ, và Tu Phước. Khi sinh thời tu tại gia, ráng chay tịnh, giữ gìn giới luật để khi lâm chung nhờ chư Phật dẫn dắt về cõi Phật.

Mỗi sáng bệnh nhân rất đông, mỗi ngày Rằm lớn tháng giêng tháng mười, tháng Bảy chùa có nấu đồ chay rất ngon, vừa cúng vừa mời khách không phân biệt giàu nghèo sang hèn dùng cơm chùa miễn phí. Ngoài ngôi chùa còn có trường Minh Trí chuyên dạy chữ Trung Hoa, Phòng mạch bác sĩ Gia, nhà vẽ Thanh Huyền, Ty Kiến thiết, Tiệm thuốc tây của anh em Dược sĩ Ân, Danh. Bên kia lộ, hơi xéo cửa chùa là đường Phạm ngũ Lão chạy ngang nhà Diệp Tuấn Khải, Trường Ông Đốc Dân, Toà An Trại lính Bảo An chấm dứt ngay cửa Bệnh Viện Tinh. Thấy Bác sĩ Phạm Tùng Linh, Bác sĩ Bành Tỳ, Ông bà Bác sĩ Quang đang nói chuyện trong sân bệnh viện khi vừa thấy hai xe cứu thương chạy vào Bệnh viện, tất cả chạy vội đến nơi. Thấy vậy chúng tôi trở đi ngang nhà Khải rồi qua nhà Bà Trương Tòa Liêu rủ Huỳnh long Thăng cùng đi quán cà phê chị Chín ăn xôi tôm thịt uống cà phê. Quán cà phê này không bằng cũng chia một số khách của Tư Sơn. Kế bên cũng có một quán cà phê của anh Liêu làm cảnh sát ít khách hơn quán chị Chín. Cạnh đó có con đường hẻm vào xóm nhà đông đúc với những bạn bè, người quen: Anh Tài, chị Sự thầy cô giáo Tâm, nhà thầy giáo Thịnh, ba của cô Nha, cô là vợ của phi công đẹp trai tên Ca. Giáo Sư Hồng, giáo sư Quang , có biệt hiệu là Quang xèng là vì bạn này đánh trống chơi đàn rất hay. Phía trước xóm là nhà Thầy Hai Liêm làm ở nhà thương. Bên kia đường là nhà thầy chúng tôi đang làm phó trưởng ty giáo dục, Thầy Trần quốc Vinh. Gần tới xóm Tri Tân là xóm Phú De, xưa là chỗ đổ rác, bây giờ là phố dành cho công chức, Anh chị Bảy Lễ một thời là trưởng ty Tài chánh tỉnh nhưng rất thương em út, nhà anh lúc nào cũng có khách, thầy Nhơn ba của Trần hoàng Nhựt, cũng ở phố này. Khu nhà dành cho thương phế binh Việt Nam Cộng Hòa. Kiều Quốc Tuấn, Từ Thọ, Nhân bị thương cưa mất một

chân Bường, rề Thầy Cẩn ở làng Thương Phế Binh này. Bên cạnh là nhà lá lụp xụp đủ mọi thành phần cờ bạc đi điếm nổi tiếng ở xóm này.

Tới ngày tư, quẹo trái đi về Đa Lộc, Cầu Cống, Long Hiệp, Trà Cú, Đôn Châu, Bắc Trang... Từ ngã tư đi vô là xóm Tri Tân. Nhà Đại úy Ut, Huỳnh van Luận, Lâm chí Tâm, Đoàn công Danh Lâm khiêm Cung, Đãng thanh Xuân, Kiên Bé, Lâm thành Hồ còn nhiều nữa mời không hết một lần. Lần này mời bao nhiêu bạn tới quán của Ham Da ăn với món cà ry dê. Thấy Lộc Trung Úy Pháo Binh từ nhà Thượng Sĩ Sách đi ra, ông là ba của Lộc, lâu rồi không gặp từ khi lần bạn đi 'đề lô' cho đơn vị chúng tôi. Thêm một ghé cho bạn bè vừa ăn vừa nghe bạn kể chuyện 'Đời Pháo Thủ'. Đi tới nhà bè bạn chơi hay nhà Bác Ba Khiêm, Ba của Lâm Khiêm Cung mua bánh Ít, bánh tét, nệp, bánh tét cốm đẹp làm quà. Đi chợ giáp vòng nhà bè bạn xóm Tri Tân cũng cho xuống quán cà ry chúng tôi đã ăn quá no. Bánh của Bác Ba Khiêm. thím Tư Kiệm nổi tiếng ở Trà vinh ai đi xa cũng đều mua bánh Tét mặn cho người lớn, bánh tét chuối cho người nhỏ, bánh tét cốm đẹp cho cà hai. Trưa một chút tới quán của chú Năm Mầu, gần ngã tư ăn lẩu lương với rau ngổ, cua rang muối rang me. Đi chơi một chút vừa chụp tối ghé ngay ngã tư ăn bánh ướt, bánh công của má vợ Đại Úy Ut, anh Ut là bạn thân của Võ văn Diệu. Ban ngày không có bán nhen, bột trong vắt thấy nhum bên trong. Bánh vá vừa nóng vừa dòn cuộn với rau chাম nước mắm chua ngọt ngọt, ngon ơi là ngon, nh ờ vậy mà đêm nào cũng đông khách. No rồi đi vô Xóm lò heo thăm Trần tự Quý, Giáo sư Văn Tường, Giáo Sư Liêm, Chung Hưu Hạnh, Dương lưu Ba... đi ngang quán Tre Vàng của gia đình cô Đồng Ý chuyên bán cháo gà nấu cháo đậu xanh, thịt gà xé trộn bắp chuối, gỏi tôm trộn ngó sen hén ngày khác trở lại bây giờ no quá. Mấy quán hủ tíu trước rạp hát tôi cũng thường ghé ăn hủ tíu gà, khách quen được chủ cho 2 trứng dái gà, mà hôm nay không dám dòm vì hôm nay ăn nhiều quá. Đi cả ngày cả bọn dính vào rạp hát coi phim Anh Hùng và Ấn Cướp mà rạp đang hát cải lương bọn thanh niên chúng tôi không khoái nên nên kéo nhau đi dạo một vòng chợ Tết.

Đi coi chợ dưa hấu trước chúng tôi đi thẳng qua tiệm tiệm Cầu Ký, ngang tiệm bán Xe đạp, xe Honda Trần Hiệp Hưng. thấy Trịnh Hảo Tâm đang bận rộn bán vàng vào dịp Tết không thấy Cậu Ba Viên (là Ba của Tâm) vì vậy chúng tôi chỉ chào mà không rủ bạn đi chợ Tết. Đi khỏi Hiệp

Phong, tôi ngả Tư còn đang phân vân chợt thấy Đại úy Hữu rề tiêm sách Ngọc Minh cùng với vợ đi tới bắt tay chào hỏi cùng nhau đi về hướng bờ sông. Ngang tiệm ăn A Lý nhớ món gà xôi mở hấp dần mà đi chợ Tết nên định sẽ quay lại. Từ nhà thầy Khiết cao lêu ngêu xuống tận bờ sông. Trước dựa củi Bà Tư Vận (Má của tôi), Quán Hương Lan cũng đầy dưa hấu. Trên lộ trước cửa nhà Bảo Sanh của Cô mục Cêcil, nhà Trần Thanh Nhã, ngay đường vô nhà thím Ba Lùi, má của Nhị, nhạc mẫu của Trung úy Cường, pháo binh. thầy toán của trường Trần Trung Tiên cũng bị dưa hấu chiếm. Người đi chen lấn với xe đạp, xe lôi. Tiếng nói tiếng cười vui vẻ... Từ Thọ, Dương công Bình, Khiết cũng làm lái dưa (lái dưa là mua mào, nguyên đám, nguyên xe dưa rồi đem bán lại) Đám dưa chất trước nhà chị của Khiết, bà này là chánh quyền phường 3 nên người dân không thèm đến. Sau này Từ Thọ nói lại đám dưa bị lỗ nặng vì ít người tới (Thọ, Bình không biết lý do tưởng tại ế thôi). Làm một vòng trở lại đầu chợ, coi chợ bông Tết, đủ thứ bông Vạn Thọ, Cúc đủ màu vàng, trắng tím. Ớt xanh đỏ trái sai ồ ạt. Thược dược màu tím tím đẹp quá. Bông giấy trồng trong chậu, đầy bông coi giống như bông giấy giả. Mai vàng còn búp nụ vì còn vài ngày nữa mới tới Tết. Mai trong chậu cũng có. Nhánh mai chung trong bình cũng có. Mây cô cầm nhánh mai chen lấn dù cẩn thận hoa mai cũng rơi rụng bay tã. Chợ Hoa chiếm cả khúc đường, từ đầu chợ tới đường Lê Thái Tổ. Đường này chạy từ dinh Tỉnh Trưởng tới cầu Long Bình. Người đi ngắm, người đi mua người bán cười nói, chúc tụng nhau ồn ào náo nhiệt.

Sáng ngày tôi dậy sớm có mặt tại ngã tư bác sĩ Mạch Dũng. Từ đây đi ra chợ con đường có tên là Nguyễn Văn Thịnh tên ông được đặt tên đường để nhớ một thời ông làm Thủ Tướng thời 1945. Không biết vì sao tên ông được thay bằng tên Gia Long đường mở rộng ra hàng cây sao ngăn giữa lộ bị phá bỏ. Đường này được gọi Đại lộ Gia Long. Các cuộc lễ được tổ chức trên đoạn đường này thật tiện lợi. Người đi dự lễ, công thêm người đi chợ càng thêm phần long trọng. Còn lý do khác không tổ chức lễ tại sân Vận đông có lẽ là sợ bị pháo kích khi đang cử hành lễ. Trên khán đài có các Ông Tỉnh Trưởng Trung Tá Thanh, Trung Tá Trần Bình Quý, Trung tá Nguyễn Hữu Kiêm, Trung Tá Tôn Thất Đông, Trung Tá Cao Tấn Hạp, Trung Tá Nguyễn Văn Sơn, Ông phó tỉnh Hành Chánh Phó Thanh, Ông Phó Đoàn Ngô, Ông Phó Phát, Ông Phó Tuấn, Dự thẩm Bê, Thiếu tá Trương

Thiếu Tá Phạm Cảnh Sát. Mấy ông ngồi hàng ghế phía sau thấy không rõ hết nhưng cũng nhận ra mấy người quen: Bác Sĩ Linh, Bác Sĩ Hùng, Trần Văn Sáng Tỉnh đoàn Trưởng Xây Dựng Nông Thôn, Thiếu Tá Bùi Quang Chiêu, Xả Phước, Trương Bạc Xuân, Đại úy Trần Anh Kiệt, Đại úy Nhan Tuấn Minh, Đại úy Huỳnh Ngọc Hiếu, bận chạy tới chạy lui. Sau nghi thức chào cờ, mặc niệm, diễn văn là nghi thức gắn huy chương cho quân nhân. Tôi thấy có bạn bè của tôi: Đại Úy Kiệt, Đại Úy Nguyễn Văn Kiệt, Đại Úy Xem Đại Úy Thạch Văn Dự, Đại Úy Hai, Đại Úy Hải, Thiếu Tá Ngô Gia Truy, Đại Úy Ri, Đại Úy Phạm Tuấn Giang, Đại Úy Lâm, Trung Úy Lê Quang Nam... Không thấy rõ hết nên xin lỗi không kể tên. Đoàn diễu hành đi đầu là học sinh các trường trong tỉnh... tất cả mặc đồng phục quần xanh áo trắng cho học sinh Nam, Nữ áo dài trắng quần dài trắng. Trường Minh Trí có đội nhạc riêng. Sau các trường là Quân Đội, đoàn xe cơ giới của Đại Úy Dự đi đầu, kế là Đại Đội 139 của Đại úy Hồ Văn Ân kế tiếp là Tiểu đoàn 404 đi đầu là Thiếu Tá Ngô Gia Truy, hai người đi kế là Đại Úy Thanh, Đại Úy Trần Văn Ri; Tiểu Đoàn của Đại úy Hai, Tiểu Đoàn của Đại Úy Hải, Xây Dựng Nông Thôn với rừng cờ vàng thật đẹp mắt, còn nữa... Đoàn diễu hành hùng dũng qua khán đài, tiếng vỗ tay vang dội. Trung Sĩ Ca, Trưởng ban Quân Nhạc say mê vừa theo dõi đoàn diễu hành vừa ra lệnh cho ban quân nhạc tiếp tục dù đoàn diễu hành đã đi xa.

Cuộc lễ đã chấm dứt tôi trở về điểm hẹn ngã tư Mạch Dũng. Từ ngã tư, vừa quẹo vào bên xe tám bánh lò bánh mì Phước Thành là hình ảnh đầu tiên. Lò bánh này không ngon bằng lò Vinh Lạc nhưng cũng không thua lò Thái Tông Phát. Vào mua vài ổ rồi qua quán Bảy Cá ăn bò chằm bánh mì. Quán chú Bảy mở cửa sớm nên khách quen là lính, là mấy người có chuyện cần phải đi sớm.

Ăn xong đi qua sạp bán sách báo nằm bên hông tiệm chụp hình Tân Tân của thầy Lê Ngọc Diệp mua báo đọc tin sốt dẻo, đi ngang thấy mấy ông già người Hoa ngồi đánh cờ tướng cải nhau bằng tiếng Tàu trước chùa, dù không hiểu cũng biết họ cải nhau tên chùa viết bằng chữ Hoa, dân Trà Vinh đều biết và thường gọi là chùa Ông, vì trong chùa có thờ Ông Quan Công, đa số là người Hoa đến cúng vào dịp vía Ông hay lễ hội đặc biệt. Bọn trẻ nít ở chợ đều biết vào dịp Rằm tháng Bảy, chùa cúng cô hồn thí vàng, lớn bé đè nhau giành củ khoai, khúc mía, cai bánh, gói đậu phộng, tiếng la vang trời chạy ra được củ khoai đẹp lép, gói đậu

còn có miếng lá chuối gói đậu rớt ra ngoài lúc chen lấn. Vứt củ khoai gài nút áo lại rồi đi về. Vậy mà năm nào bọn trẻ chúng tôi cũng nhớ ngày thí vàng. bây giờ không dám vô chen mà vẫn nhớ.

Chùa ông còn là nơi để làm chứng, mọi chuyện tranh cãi không có bằng cứ thì đưa nhau cho Ông phân xử. Không biết Ông có bẻ cổ, vạ hòng ai bao giờ chưa và kết quả ra làm sao mà khi hai người cãi nhau thường nói: mấy đám đi chùa Ông thề: Đứa nào nói gian dối Ông sẽ bẻ cổ vạ hòng không?

Bờ sông Trà Vinh

Thôi bỏ qua chuyện cãi lộn đi qua tiệm vinh Lạc ăn Mì Vịt Tiềm, Hủ tíu xiu mai. bánh mì nóng giòn của Hai Quậy không thua bánh mì Sài Gòn ăn đứt các tiệm khác. Không ăn bánh mì thì qua Đông Mỹ cũng gần đó ăn bánh bao, bột bánh bao Đông Mỹ không có mùi khai. Tiệm mở cửa thật sớm khách ghiền bánh bao sáng sớm là có mặt. Khi đi hành quân sớm, chưa tiệm nào mở cửa, chỉ có Đông Mỹ. Cả Đại Đồi vào ăn mở hàng. Không sợ bị cô chủ chửi nếu hôm nào khách mở hàng mà tiệm bị ế. Tiệm bán thức ăn Tây duy nhất là tiệm Lạc viên. Tiệm bán thịt bò Bít Tết khoai tây chiên, xà lách son, xà lách Đà Lạt. Sáng thì có hột gà ốp la, bánh mì nướng trét bơ bò-ten (Bretel) uống cà phê sữa nóng bỏ chút bơ... khách bình dân không vào tiệm này vì mắc tiền và ngại gặp quan quyền. Đặc biệt buổi chiều có gánh nem nướng nổi tiếng bán trên sân gạch trước tiệm Lạc Viên. Những xâu thịt nướng vàng, rau sống, khế, chuối chát, ớt hiểm, tỏi sống lột vỏ cầm tương, vừa ngon, vừa rẻ không có chỗ nào bằng. Còn chỗ đặc biệt trước chợ là Tiệm Túy Hương; món mà nhiều người thích là cơm xá xiu chầm nước tương ngọt, tiệm cũng có bánh bao há cầu xiu mai nhưng có chỗ khác bánh bao ngon hơn.

Đãi khách sang thì vô tiệm Hớn Hồ, tiệm này có các món Bào ngư, vi cá, vịt tiềm, gà tiềm.

Các đám cưới thường chọn chỗ này, mấy chú hụi lớn cũng mời tay con khui hụi lần đầu thường đến Hớn Hồ. Tiềm lớn nhưng vẫn còn khách uống cà phê đen chế cà phê ra điã, chân gà lên ghé bung đĩa uống cà phê chứ không bung ly. Tôi cũng thấy như vậy ở tiệm Túy Hương.

Rồi quán ăn đi ngang nhà cô Tám Ý lên lên nhìn coi có cô ở nhà không sợ cô bắt gặp cả nhóm con trai đang nhìn trộm các on gái đẹp của cô. Thôi làm bộ vô quán cà rem Nam Thanh rủ Phụng đi đá banh sẵn dịp ghé tiệm nhan Tài Hiệp thăm bác Trần Xiêu trong khi chờ Phụng xấp cà rem vô thùng cho mấy em bé bán dạo. Cà rem nước dừa đậu xanh, đậu đỏ, mít, xoài riêng... Còn sớm ghé vô tiệm sách Nam Cường mua sách vở đi học, mấy ông già ăn mặc lịch sự vô coi báo ngoại quốc đọc đã đi ra không mua cũng không ai nói gì. Phần đông quen mặt hay khách quen nên chủ tiệm cũng dễ dãi. Bình thường ít khách, vào mùa tu trường thì đông nghẹt người. Ra đầu chợ đứng trước tiệm Tây Huê nhìn thiên hạ đi chợ. Có lẽ nhiều người còn nhớ trước đầu chợ Phú Vinh có cái Bồn Bình, tại đây có anh cảnh sát chỉ đường cho xe chạy. Hai tay anh cầm dùi cui phần đầu sơn đỏ để điều hòa lưu thông. Mới đầu, bồn bình bằng gỗ, anh cảnh sát thấy xe đâm vào hướng mình bỏ chạy bỏ luôn vùi cui, quên cả thổi còi, xe đâm vào bồn bình nát tan bồn bằng gỗ. Sau tay nạn bồn bình bằng gỗ được thay bằng xi măng anh cảnh sát đứng trên bục xi măng làm việc an toàn hơn. Xe chạy vòng tròn theo bồn bình, mấy ông lái xe say rượu hay lơ đễnh vùn đụng vào, mấy anh cảnh sát nhảy né để tránh thổi còi inh ỏi. Sau này bồn bình bằng xi măng cũng được tháo bỏ luôn. Đôi khi tôi cũng thấy cảnh mấy anh cảnh sát chạy vòng vòng xung quanh bồn bình rượt bầy dê của ông Sa Lam đang trụ hợp trước đầu chợ giết chuối của các bà bán chuối. Mấy bà vác đòn gánh rượt bầy dê trước đầu chợ làm nào loạn trật tự lưu thông.

Đứng một hồi nghe mùi mắm từ chợ bay ra, dù không muốn vào chợ cũng phải đi một vòng Chợ trái cây đủ thứ: mít, xoái, ổi, mận, nhãn, sầu riêng, muốn mua mà trả giá bị chửi không trả giá thì bị làm nên né chỗ khác. Lên sân gạch chỗ tiệm hủ tíu của Chú Tắc, sau này ông có tên là Quang Minh vì ông có tiệm tên Quang Minh bán đồ điện, đồ xây cất, rang cà phê bỏ cho các tiệm bán lẻ. Cả gia đình chọn chùa Tịnh Độ vào làm công quả bởi công lập đức hàng mấy chục năm qua, bây giờ con cháu vẫn tiếp tục. Trên sân gạch có hàng bán cháo đậu đỏ, nước dừa, cháo trắng ăn với hột vịt muối,

dưa mắm, thịt kho tiêu, tép rang. Hấp vẫn quá nếu không ăn cháo thì đến hàng cháo bồi, bánh canh giò heo, sũa cua Bắc Tư Cầu. Tôi không biết Bắc bán hồi nào, khi tôi còn nhỏ đã thấy bác ngồi nơi sân gạch này rồi, mười mấy năm sau bác vẫn còn bán. Sũa gần giống như cháo bồi. Các thứ thêm vào thay vì thịt heo thì là tép. Tép lột bỏ vỏ đem quét cho nhuyễn trộn gia vị cắt từng miếng nhỏ quan trọng là tép phải dai có màu tép đỏ tươi tự nhiên. Khi ăn nêm bằng cầm tương thêm chút giá luộc chín. Đi ngang coi người ta ăn đông cũng muốn chảy nước miếng mà không dám ngồi vì mùi mắm của bún nước lèo đang kéo tôi đi. Chợ đầu bán vải, chợ giữa bán thịt. Vào bên trong mua thịt quay ăn với bún nước lèo mới ngon. Trước khi mua đi rảo một vòng coi chỗ nào ngon. Ghé thăm Bắc Tư Chi, Bắc Tư Xinh một chút rồi đi rủ Trần Hùng nhà ở đầu chợ. Hai Bác đã giúp đỡ gia đình chúng tôi, khi mẹ tôi vừa ra chợ kiếm sống. Anh Hùng là anh của Trần Thanh cũng là bạn của chúng tôi. Gặp Xuân đang ngồi với má của Xuân bà bán vải ở đầu chợ vải nên rủ đi ăn bún nước lèo chung cho vui. Ghé quán bà vợ Trung Tá Quang cho tiện. Ông Quang là trưởng toán huấn luyện, khi dẫn toán nhân viên đi huấn luyện binh lính tới ấp Ô Lắc, xã Hiệp Mỹ quận Cầu Ngang bị mìn tử trận. Bà Trung Tá phải ra chợ mưu sinh.

Sông Long Bình Trà Vinh

Nước lèo nấu bằng cá kèo cho ngọt nước lèo. Nước lèo đang sôi xùn xụt chang vào tô bún trên để rau ghém: húng lủi, húng cây, quế, bắp chuối, giá sống bông súng. Trên bàn có chén muối ớt đỏ au, chén dấm cùng có vài lát ớt để gia giảm cho vừa miệng. Chỗ chiên bánh cống, chả giò kế bên còn nóng dòn. Bún nước lèo ăn một mình đã ngon mà còn thêm thịt quay, bánh cống, chả giò nữa thì còn gì bằng. Vào mùa đào lộn hột, xắc đào ăn kèm với bún nước lèo không có chỗ chê. Và

nóng của nước lèo, vừa cay của ớt vừa mặn mặn của mắm, vừa béo của thịt, của bánh cống chả giò, tất cả trộn vào nhau ngon không bao giờ quên, ăn không bao giờ ngán. Ăn sáng cũng được, ăn trưa cũng ngon, ăn tối cũng thích. Ngày mai vẫn hấp dẫn, ăn cả tháng bún nước lèo liên tiếp vẫn thèm. Hàng bánh xèo kế bên thật hấp dẫn nhưng ăn liên tiếp thì ngán ngay. Theo đường Lý Thường Kiệt là nhà của Ba Má Trần Thanh, tới thăm Ba Má của Trần Thanh rủ Thanh đi nhà Võ văn Diệu, tụi này chào xong là Má của Trần Thanh hỏi: “*ăn cơm chưa?*” Câu hỏi này là câu nói mà bà luôn hỏi chúng tôi khi chúng tôi đến chơi. Thỉnh thoảng chúng tôi dù không đói cũng ăn lấy lệ cho bà vui.

Tới đây tôi chợt nhớ có một bài viết nói về câu chào biểu hiệu nỗi lo của mỗi dân tộc.

Người Hoa vì cái đói triền miên, sợ chết đói nên có bữa ăn là hạnh phúc do đó câu chào hỏi khi gặp nhau là: *Ăn cơm chưa?*

Người Khmer quanh năm với ruộng đồng, rất ít khi đi đâu khi đi ra ngoài sợ không biết đường đi, sợ không biết đường về sợ đi lạc là nỗi lo sợ của người Khmer nên câu chào là: Tàu Na bôn ? có nghĩa là anh chị đi đâu đó ? Có phải không biết đường về không ?

Ở Anh Quốc hay Mỹ, khởi đầu thời tiết xứ Anh thay đổi hằng giờ, nên các bà các cô chờ khi trời tốt mới ra đường mua sắm, gặp nhau thường nói về thời tiết lúc ấy như sáng nay, trưa nay, chiều nay hay tối nay trời tốt quá do đó dần dà trở thành câu chào hỏi: Good morning, good noon, after noon hay good night... Riêng ở Pháp thời tiết cũng ít thay đổi nên các bà các cô chỉ nói đến bon Jour hoặc bon soir mà thôi.

Còn Việt Nam ta là xứ nhiệt đới và ẩm ướt do đó thường hay bệnh tật đau ốm, nên khi gặp nhau ông cha ta thường hỏi thăm nhau về sức khỏe như: mạnh giỏi không ? do đó lâu dần thành ra câu chào hỏi: mạnh giỏi.

Nhưng đôi khi vì phải lo lắng quá nhiều chuyện nên cũng có nhiều câu chào khác nhau tùy nơi tùy lúc.

Trong nhà có khách, trong khi chờ đợi, tôi qua nhà thăm Đồ quốc Chánh, đứng trước cửa nói vài câu, Trần Thanh đi ra chúng tôi cùng đi xóm cù lao. Chúng tôi đi ngang nhà chị Tăng Ba định vào thăm thì gặp chị và Ngô (em của chị) đang đi chợ về. Nói vài câu hỏi thăm sức khỏe, rồi đi tiếp. Không vào thăm Bác sĩ Mạch Phước Hưng vì thấy quá đông bệnh nhân đang chờ. Trước khi tới nhà Diệu chúng tôi ghé phòng mạch Bác sĩ Hương ,em

của Lê văn Công coi Công có ngủ ở đâu không ? May quá Công thức nên chúng tôi cùng đến nhà Võ văn Diệu. Anh chị Diệu đã nấu cơm, canh chua tép bông sũa dừa, cá kèo kho. Ăn cơm nhà ngon quá là ngon. Ngồi đầu laó một lúc rồi đạp xe đạp đi qua Đầu Bờ xóm chùa Kỳ La. Hôm nay không có Trần hữu Quang hướng dẫn nên không vào thăm Đức Tăng Thống vị chức sắc cao cấp nhứt của Phật Giáo Nguyên Thủy, Võ Trung Tín dẫn thăm thầy Bé Võ, cô Năm Châu. Tôi đi vòng xóm thăm cô Ba Hòa Thuận, chuyên coi mạch hốt thuốc Nam. Thăm Thái tốt nghiệp võ Bị, đi Pháo binh bị thương giải ngũ. Hoàng cũng dân Võ Bị không bị thương mà đành vỡ mộng danh tướng vì biên cố 1975, đạp đi một đoạn thăm Văn Ri, Văn Ria. Trần Văn Ri người hùng của Tiểu đoàn 404, lên Đại Úy rất nhanh, đường binh nghiệp đang lên đành buông súng. Trần Văn Ria chọn không quân cho đỡ mỏi chân mau lên lon. Mộng không thành nên phải đi học đại học Bến Giá. Đi một vòng, trở lại nhà Tín thấy các bạn đang chờ đi vườn đào. Tín còn đem theo keo mắm ruốc Bà Giáo Thảo. Cả bọn ngồi bờ ruộng ăn đào chấm mắm ruốc ngon lành Tín rủ về nhà ăn cơm. Chúng tôi có hẹn trước nên kéo về khu Piscine (nhà tôi) ăn cháo cá tra nước cốt dừa chấm nước mắm trong dầm ớt hiểm. Vừa ăn vừa nói tiếu lâm. Ăn xong đạp xe đi tiếp.

Chúng tôi đi về hướng sân vận động thăm trường Công Lập. Không định vào trường, nhưng thấy mấy thầy vừa trong phòng giáo sư đi ra nên ghé vào thăm. Mấy thầy quen gần như đủ mặt: Thầy Nhựt, Hiệu Trưởng, Thầy Bửu triết, Thầy Lý, thầy Di, thầy Lạc Cô Thành, Thầy Phước, Thầy Tạo, Thầy Xuân. Thầy giám thị Nguyễn thành Đồng. Một vài thầy có lớp nên không theo chúng tôi đi vườn dừa, Cô Út ngồi vờng đong đưa ăn ổi, ăn mặn chấm muối ớt, uống dừa tươi nói chuyện Tây du. Không thấy Đại Úy Thụ ở nhà chắc đang bận làm tùy viên cho Tỉnh Trưởng Tôn Thất Đông.

Trở về chúng tôi ghé thăm thầy Xương. Khách tới đông thầy ngồi nói chuyện không đốt lá tre sợ khói. Bình thường thầy quét lá tre dề đun nước pha trà. Các bạn nào có học văn với thầy chắc không quên thầy giảng nghĩa chữ Anh Hùng gần 3 tuần lễ. Học trò chúng tôi ngồi nghe say mê. Từ Tam Quốc, qua Đông châu đến Sáu Thanh đứng bên xe làm Anh Hùng. Theo đường chạy trước nhà thờ là đường Lê Lợi chúng tôi về chợ. Gần tới nhà thờ là nhà thầy Văn Công Thơm. Ghé thăm thầy, cô. Các con của thầy cũng đang ở nhà, chị Thúy Loan, Thúy Minh, Khanh, Tâm, Thúy Ái.

Các Thầy giáo trẻ tại Trà Vinh

Ra khỏi nhà thầy, một số bạn đi về, tôi ghé nhà thờ viếng Đức Mẹ Thăm Cha Đổ Hoàn Sinh. Không ai gọi tên như vậy mà nói Cổ Trầu thì ai cũng biết, ai cũng thương mến kính trọng cha. Rời nhà thờ định ra đầu chợ ăn chuối bọc nếp nướng. Nếp nướng giòn, chuối xiêm chín ngọt nước cốt dừa vừa béo vừa ngọt Hấp dẫn vô cùng. Vừa tới Phòng Thông Tin thì gặp Ngô Thế Hòa trong tiệm Huỳnh thị Huỳnh đang làm cốp py cho khách nên ghé qua nhà Tiêu Sơn (Tráng Sĩ) đá banh bàn dề chờ cả nhóm đi đến nhà Lý Đăng Khoa trên đường Lê Thánh Tôn lại gặp Bác sĩ Bành Tỳ vừa từ cửa Phòng mạch kế bên phòng ngủ Thiên Huệ đi ra về bèn rủ bác sĩ cùng ra đầu chợ. Ngày hôm trước, khi theo bè bạn ghé thăm, ăn cơm ở nhà Thầy Cô Tư, là thân phụ của Khoa, chúng tôi có hẹn Đoàn duy Đạt, Lưu Vinh Thuận, Đoàn lý Đăng, Lê văn Hùng (mấy bạn này ở chung một nhà) tất cả có mặt ở đầu chợ. Thầy Tư là Trưởng Phòng Nhân Viên lâu đời của Ty Giáo Dục Vinh Bình, ai cũng biết. Cô Tư, rảnh nấu cơm nhà còn nấu cho Quân nhân, Công chức. Thức ăn vừa ngon, vừa sạch vừa rẻ. Vừa ngồi xuống thấy Tâm tiệm vàng Ngọc Thành anh chị Đức Nguyệt Viên đi tới. Ai thích gì gọi cái đó. Hột vịt lộn, khô mực, khô cá thiều, chuối nướng bánh mì chú Vinh, nước đá đậu xanh, đậu đỏ, xam bồ lương, nước đá mần cầu, đu đủ ướp lạnh, bánh tráng nướng...thông thường thì ăn theo kiểu Mỹ, lần này đặc biệt Vợ chồng Khoa Nguyệt bao thầu.

Bạn bè đang vui vẻ nghe đủ thú chuyện kể. Chợ đông hồ ré vang dội kêu tôi dậy đi giao báo. Đi thăm chưa giáp vòng nên đành thú lỗi hẹn dịp khác.

Thái Lai

Duyên Thơ

Dương Chiêu Anh

**- Tưởng niệm hương linh cố Nữ Sĩ Vi Linh, khuê danh Nguyễn Thị Triêm - Washington DC
- Kỷ niệm 20 năm Vườn Thơ kết nghĩa Nguyễn-Thái-Dương (1991-2011)**

**Duyên thơ trước sẵn câu tiền định
Tri kỷ tìm nhau vạn kiếp sau ...**

“Washington D.C. 20-12-1991

Viên-Huệ yêu dấu !!!

Vi-Linh tiếp được thơ của Chí-Lạc và Viên-Huệ vào ngày 14-12-1991. Vi-Linh rất hân hạnh được thêm bạn quý trên nền Văn-Hóa và văn thơ nước nhà.

Rất tiếc là chúng ta gặp nhau quá trễ tràng. Để rồi kể ly hương, người tại quốc, muốn thăm nhau chỉ mượn nhận đem tin mà thôi. Nhắc đến đây Vi-Linh nhớ đến câu hát huê tình mà bà vú của Vi-Linh dạy Vi-Linh hát hồi thuở nhỏ. Sao mà hợp với hoàn cảnh chúng mình quá. Câu hát : ‘Tay cầm vòng dứa lụy ứa đôi hàng, thuở xuân xanh không gặp để đến lúc hoa tàn mới gặp nhau’. Thật là hay.”

Tiền định duyên thơ

Một buổi trưa hè, tháng 5 năm 1991, chúng tôi tới Tự viện Bảo An Gò Vấp, viếng chùa, lễ Phật và thăm Thầy Thích Minh Thanh. Thầy là người đồng hương với tôi, quê ở Trà Vinh. Từ lâu đời gia đình của Thầy và ông bà của chúng tôi rất thân thiết nên Thầy đối với chúng tôi như người trong nhà.

Hôm đó, chúng tôi hân hạnh được làm quen với thi hữu Chí Lạc và lần đầu tiên chúng tôi được nghe đến phương danh Nữ Sĩ Vi Linh, cũng là người đồng hương Trà Vinh. Trong câu chuyện, chúng tôi được biết thêm bà vừa sang định cư tại Huê Kỳ. Tuy rất vui được đoàn tụ với con cháu sau nhiều năm xa cách, nay mới ổn định nơi xứ người, an hưởng tuổi già, được tình thương yêu chăm sóc của người thân trong mái ấm gia đình đầy đủ tiện nghi hạnh phúc, nhưng bà rất đổi bi thương vì phải rời xa quê hương xứ sở, xa bà con quyến thuộc, bằng hữu thân thương, nhất là những bạn thơ tâm đầu ý hiệp như Thầy và thi hữu Chí Lạc

Kết nghĩa Vườn Thơ

Nguyên thi hữu Chí Lạc và Nữ Sĩ Vi Linh trước nay là đôi tri kỷ, cũng là người thân tình

trong quyến thuộc, từng chia sẻ những buồn vui tâm sự với nhau. Hôm nay Chí Lạc vừa nhận được thơ của Nữ Sĩ Vi Linh nên tới chùa để cho Thầy Minh Thanh địa chỉ mới của bà ở Huê Kỳ. Nhon đó, Thầy dạy chúng tôi nên làm quen với bà. Thầy tin rằng chúng tôi sẽ mang niềm vui an ủi, cho bà khuây khỏa phần nào nỗi buồn xa xứ. Sẵn đã có mối cảm tình, chúng tôi không ngần ngại vâng lời Thầy.

Từ đó những mùa xuân nối tiếp, suối thơ xướng họa dạt dào ... tâm đầu ý hiệp, nói sao cho xiết.

Gởi về Viên - Huệ

**Nhìn hoa kiểng đẹp trời xa lạ
Nhớ bạn văn thơ nhớ nước nhà**

Thân tặng: Vi-Linh

Ngay bức thơ đầu tiên đề ngày 18/10/1991, bà hồi đáp cho tôi, họa vãn bài Giao Cảm, nói điều bài Chung Nguồn của tôi. Tôi thật sung sướng, vinh hạnh được bà tỏ tình cảm mến, kết nghĩa chỉ lan. Thi hữu Chí Lạc cũng phóng bút họa vãn bài Giao Cảm, nói điều bài Chung Nguồn thành một bài thi lục bát, vãn chương lưu loát, ý nghĩa đậm đà rất hay.

Học gương xưa Lư-Quan-Trương, Đào viên kết nghĩa, bộ ba chúng tôi Nguyễn-Thái-Dương cũng kết nghĩa Vườn Thơ. Nhận được hai bài thi giao hảo Kết Nghĩa Minh Linh và Kết Nghĩa Đào viên Nguyễn-Thái-Dương của Nữ Sĩ Vi Linh gởi tới, thi hữu Chí Lạc cùng tôi họa vãn gởi

sang tiếp theo những bài Cảm Nghĩa Tri Âm, Nối Lối Tâm Giao, v.v... thật là tâm đắc !

Tôi hân hạnh được biết khuê danh của Nữ Sĩ Vi Linh là Nguyễn Thị Triêm, thi hữu Chí Lạc là Thái Cẩm Lệ. Bộ ba Nguyễn-Thái-Dương tuy hai phương trời xa cách nhưng nhờ những dòng thơ trao đổi chứa chan tình cảm nên dầu xa mặt mà chẳng cách lòng.

**Biết nhau thật đã tình cờ
Thân nhau lại cũng bất ngờ thật thân
Chẳng hề suy luận phân vân
Chẳng hề được có một lần gặp nhau**

**Một vãn "Giao Cầm" đôi trao
Bồng nhiên nên nghĩa Vườn Đào mình linh
Mới hay thanh khí đẹp tình
Mới hay tiền định có mình có ta
Đầu cho một trẻ, một già
Đầu xanh, đầu bạc vẫn là tri âm**

**... Bốn phương một hướng bay về đủ
Rợp mát quê hương một sắc cờ ...**

Mượn bút đề thơ

**Tình xa mượn bút đề thơ
Phút giây tâm niệm cách bờ đại dương
Ly hương cảm nghĩa đồng hương
Trăng tròn viễn xứ, Sầm Thương soi về
Trà Vinh mấy nẻo đường quê
Cửu Long mấy khúc nặng nề tâm tư
Cổ Chiên mấy chục năm dư
Từng soi lảm cảnh vinh hư cuộc đời
Chúng ta còn được tuổi trời
Hãy vui hạnh ngộ nối lời tâm giao
Vãn thơ gửi bạn khuây sầu
Một vầng trăng tỏ một bầu trời trong
Nghìn trùng dấu cách biển Đông
Vẫn không ngăn cách tấm lòng của ta.**

Saigon, Rằm tháng 10 Tân Mùi (19/11/1991)
Viên Huệ, Chiêu Anh

Nữ Sĩ Vi Linh gửi tặng tôi bức ảnh đầu tiên mùa thu năm 1994. Rất xúc động ngắm ảnh người thương, đọc những lời tâm sự mà lòng tôi cảm khái vô cùng.

Thơ đề tặng

**Vóc gầy, dáng liễu giữa trăm hoa
Mừng biết thi nhân khỏe tuổi già
Khuê các một thời xuân sắc thắm
Môn phong muôn thuở hiển danh nhà
Chơn trời xứ lạ người không lạ
Đất khách quê xa bạn chẳng xa**

**Ngắm ảnh tưởng tình thêm trứ mền
Duyên Thơ tri ngộ nghĩa chan hòa**

Tôi gửi bài thơ tặng kèm theo ảnh của chúng tôi gửi sang cho bà để cùng nhận diện nhau kéo từ trước tới nay chỉ “văn kỳ thịnh nhi bất kiến kỳ hình”.

**Nhớ Bạn
Trên đời bạn thiết mấy người đâu
Mà ở xa nhau nửa quả cầu
Năm tháng nhớ thương tâm khắc-khoải
Thi đề đậm lợt viết nên câu ...**

Vi-Linh nữ sĩ
26-12-V.Nam 1997

Sau đó, còn rất nhiều những dòng thơ luân lưu như nguồn suối thiêng bất tuyệt mang niềm vui hạnh phúc cho kẻ tha phương khuây sầu nơi viễn xứ, đồng thời cũng an ủi cho người tại quốc quên nỗi khổ đau của kiếp nhơn sanh.

Nữ Sĩ có những lời thơ rất hào hùng chính khí :

“...
“Muốn đổi bút hoa thành kiếm báu
“Trở về Nam Việt dặm trùng san ...

Ôi ! Hào khí biết bao ! Tôi rất là cảm kích ...

**Hào khí kính người cao kiến tri
Mến tài nữ sĩ chí nam nhi ...**

Tình nghĩa Nguyễn-Thái-Dương càng thêm khắng khít.

Thời gian cứ vô tình lặng lẽ trôi, hết xuân, sang hạ thu đông. Tiết mùa xoay chuyển, nắng mưa âm lạnh. Tuổi đời cũng theo năm tháng mà chông chất thêm cao. Thân phận con người làm sao tránh khỏi bốn khổ vô thường : sanh, già, bệnh, chết. Những khi trái gió trở trời, nay đau mai mạnh là sự thường.

Sức khỏe của Nữ Sĩ mấy năm sau này ngày càng suy giảm, tin nhận dần thưa. Chúng tôi nơi quê nhà luôn có những bài thi thường xuyên gửi sang thăm hỏi.

**... Khuây khỏa đêm về an giấc ngủ
Ngon ăn cho khỏe chớ lo buồn ...**

Bằng một thời gian, thơ có đi mà chẳng có tin về, nhưng chúng tôi vẫn kiên nhẫn đợi chờ. Rồi một hôm tin vui đã đến. Chúng tôi rất mừng. Thứ nhất, được biết sức khỏe của bà đã có phần hồi phục, những thi thơ gửi đến bà đều nhận đủ. Thứ hai, mừng bà đạt thành sở nguyện đã cho in được hai thi phẩm: Vi Linh Thi Tập I và II với tựa đề Nguồn Nước Quê Cha. Càng mừng hơn vì bà không quên để dành phần tặng cho chúng tôi.

“Vi-Linh định gửi về tặng 2 bạn bằng đường poste, thì e bị tịch thu. Nên Vi-Linh đợi có người quen về V.N. Vi-Linh sẽ gửi cầm về đến tay 2 bạn. Sở dĩ Vi-Linh tha thiết gửi về cho 2 bạn là vì trong ấy có nhiều bài thơ của 3 đứa mình. 1 o/ là để chúng mình đọc mà nhớ nhau. 2 o/ là chúng mình còn có lưu bút lại cho con cháu. 3 o/ là trong 3 đứa chúng mình Vi-Linh là cao tuổi nhất. Một mai mà Vi-Linh có bạc nghĩa mà đi tìm chốn hư-vô trước, thì đó Kỷ niệm cho nhau.”

Chí Lạc đọc thơ rất cảm động, chúng tôi cùng hy vọng Tết này có người quen về Việt Nam sẽ mang tới phần quà cao quý của bà gửi tặng.

Tuy chưa được đọc thi phẩm Nguồn Nước Quê Cha, nhưng chúng tôi đã rất hứng khởi, cả hai đều có đề thi tặng mừng.

Thơ gửi đi mà lòng thấp thỏm, vì lúc đó thơ từ liên lạc trong nước hay ngoài nước thường bị kiểm duyệt, lúc treo lúc trễ, có khi bị lạc mất luôn. Hơn nữa, chúng tôi còn lo cho sức khỏe của bà, không biết có được hoàn toàn hồi phục chưa ?

**... Đã lâu mong ngóng đợi tin về
Nhớ bạn trùng dương cách biệt quê
Ước quả địa cầu thu bé lại
Cho ta sung sướng được gần kề.**

**Tặng bạn vàng
Ngồi ôn lại cảnh đời lưu lạc
Gió hắt-hiu chạnh nhớ bạn vàng**

Vi-Linh 20-6-1997

Hơn ba tháng sau chúng tôi mới nhận được hồi âm của bà. Thơ đề ngày 18/6/1997 còn có hai tấm ảnh mới nhứt bà gửi về tặng cho Chí Lạc và Viên Huệ nữa. Đọc thơ và xem ảnh chúng tôi rất vui. Càng vui hơn được bà cho biết ngày 12/6/1997 vừa qua, bà được Hội Cao Niên người Mỹ đưa đi

picnic xa thủ đô Washington 150Km, ngồi xe mát hai tiếng đồng hồ, tới Festival Lake gần phi trường Lesburg, vui chơi cùng các bạn hội viên. Nơi đây bà chụp ảnh này tặng cho chúng tôi. Bà ngồi trang nghiêm, mắt hướng về tận xa xôi, nghĩ tới quê hương mà thương mà nhớ ...

Tâm sự sau cùng

Vi Linh chị ơi ! Chúng em vừa cảm thương, vừa mừng cho chị nay đã qua cơn bệnh, còn đủ sức dự cuộc chơi xa, vui cùng bạn hữu, hội nhập cuộc sống hiện tại nơi xứ người thật sung sướng !

**Ngày chơi đất Mỹ say phong cảnh
Đêm mộng trời Nam dệt ước mơ
Nghiêng nửa địa cầu người đón đợi
Ôm chèo vũ trụ bạn mong chờ.**

“Virginia, 18-6-1997

Viên Huệ em của chị,

Thơ của em và của Chí Lạc lúc sau này chị không đủ sức để chép ghi vào Thi Tập, chị để riêng vào một hồ sơ, để nhiều chị sẽ đóng thành tập để dành lưu kỷ niệm đời văn thơ của chị em mình, để sau cho con cháu làm của gia bảo.

Em Viên Huệ à, chị gửi tặng em và Chí Lạc mỗi người một ảnh của chị gọi rằng kỷ niệm nghìn thu giữa bạn già chúng mình. Bằng hữu chi giao giá nghìn vàng. Câu văn lời phú khó mà tìm được. Nay thì 3 người Lưu-Quan-Trương ba ngã. Trời cao đất rộng khó nỗi gặp nhau.

Ký bút hồi âm cho 2 em. Và chị gửi thăm tất cả gia quyến được an vui. Hai ảnh tặng 2 bạn, em tự lựa rồi sẽ điền tên mỗi bạn vào, chị để em chọn.

Chị : Nguyễn-thị-Triêm
Vi-Linh
Sẽ họa các bài sau.”

**“Tửu phùng tri kỷ ẩm
“Thi hương hội ngâm âm**

Vi Linh chị ơi, đâu nhứt thiết mỗi lần đăng thơ là phải họa. Chúng ta đã là tri kỷ đồng phận kiếp tầm vương tở. Yêu thơ, thích làm thơ, tâm hồn lúc nào cũng phiêu diêu bay bổng, cuộc sống dẫu khổ đau, chúng ta càng yêu đời tha thiết càng muốn :

**Góp mặt mà chơi với thế nhân
Nề chi gian khổ cuộc phong trần
Nợ dẫu phải trả ta đồng hội
Chẳng hèn mà chung một kiếp tầm.**

Không ngờ thơ và ảnh chị gởi tặng cho chúng em lần này là lần sau cùng. Lời lẽ trong thơ là cả nỗi niềm tâm sự trần trời của người sắp ra đi. Nhưng lúc đó, chúng em không hề nghĩ tới điều này, lại rất lạc quan đĩnh ninh chị đã hồi phục, nghỉ ngơi tịnh dưỡng tinh thần rồi sẽ tiếp tục vui với bút nghiên. Làm thơ, viết báo, giao lưu cùng những văn nhân học sĩ như từ trước tới nay, đóng góp cho nền văn học nước nhà để thế hệ mai sau học gương người tiền bối.

Xuân lại nổi xuân, năm này qua năm khác, thơ có đi mà không tin hồi đáp. Chúng em rất buồn lo thắc mắc, xem lại thơ và ảnh, thấy chị hãy còn phong độ, lẽ nào chị vội bỏ chúng em mà ra đi ... Lòng càng xao xuyến băn khoăn thương nhớ chị vô cùng.

*Nhớ lắm người xa ở xứ xa
Mỗi tình thi hữu tận quê nhà
Sớm trông cánh gió chờ tin nhận
Chiều hướng chơn mây nhả bóng tà
Tuổi hạc thương ai hằng khắc khoải
Lòng son nghĩa bạn chẳng phai pha
Một lời đoan thệ Đào viên cũ
Nguyễn-Thái-Dương luôn vẫn đậm đà.
Quý Xuân Mậu Dần 1998*

*Tháng năm hờ hững trôi qua
Thời gian khôn xóa lòng ta chữ tình*

**Canh cánh lòng vương một chữ tình
Giao thề tương kết nghĩa minh linh
Tha hương nhớ chị sầu thân thế
Cố quốc thương em tưởng bóng hình
Tuổi hạc tháng năm e trái gió
Vóc mai ấm lạnh ngại se mình
Xa xôi khó thể tìm thăm viếng
Mượn bút thay lời nhắn đợi tin.**

**Mỗi độ vào đông lễ Giáng Sinh
Là lòng xao xuyến ngóng chờ tin
Lời phong niêm kín trang thơ rộng
Ý đẹp tuôn dòng nét bút xinh
Cánh nhạn vẫn vương mây lặng lẽ
Bóng trắng sầu mộng gió lung linh
Ba năm xa vắng lòng thương nhớ
Biết hỏi ai đây gởi tấm tình.
Xuân Kỷ Mão 30/3/1999**

**Từ ngày kết nghĩa minh linh
Những điều tâm sự ân tình đối trao
Bồng nhiên dứt bật âm hao
Sông thương biển nhớ bọt bào tâm tư.**

Chị còn hay mất hơi Vi Linh ?

Khắc khoải lòng em luống đợi tin

**Khó thể chăm lo cơn ấm lạnh
Làm sao thăm hỏi rõ tình hình
Nhớ người lần dỡ trang thơ cũ
Thương bạn ngắm nhìn bức ảnh xinh.
Nâng bút đề thơ tung cánh gió
Chị còn hay mất hơi Vi Linh ?
Thiên niên kỷ mới,**

Xuân Canh Thìn 2000

Đã sang thế kỷ 21 rồi, chúng em thật vô vọng không còn mong liên lạc được với chị, cũng không mong gì nhận được Thi phẩm Nguồn Nước Quê Cha - Vi Linh Thi tập, quà kỷ niệm của chị nữa !

Hoàn cảnh của chúng em cũng đã đổi thay. Chí Lạc dọn về Phú Nhuận. Chúng em không còn ở đường Duy Tân nữa, dời nhà lên ở An Nhơn, Gò Vấp. Sự lui tới giữa Chí Lạc và Viên Huệ không còn thuận tiện như trước, tin tức lẫn hồi cũng bật tăm luôn. Tuy xa cách nhau, nhưng em không thể nào quên tình nghĩa Nguyễn-Thái-Dương của chúng ta.

**Ta nhớ tình ta tự thuở nào
Đã từng tâm sự đối trao nhau
Vi Linh nét bút còn tươi thắm
Chí Lạc lời thơ vẫn ngọt ngào
Mỹ Quốc cách xa đành bật tín
Việt Nam gần gũi chẳng âm hao
Đường trần ngã rẽ trăm muôn lối
Tha thiết nhớ đàn nỗi xót đau.**

An Nhơn, Gò Vấp

Xuân Nhâm Ngọ 17/1/2002

Mãi tới tháng 10/2006, sau khi sang đoàn tụ với các con ở Bắc Úc, chúng em liên lạc được với anh chị Nguyễn Minh Cần mới biết tin Nữ Sĩ Vi Linh đã qua đời, còn thi hữu Chí Lạc tức Thái Cẩm Lệ thì lui về quê quán ở Cần Thơ.

Anh Cần gởi cho chúng em một bức ảnh và photocopy tiểu sử của Vi Linh Nữ Sĩ in trong tác phẩm Nguồn Nước Quê Cha - Vi Linh Thi tập để kỷ niệm.

Đọc lời thơ đề ảnh, thấy bút tích người thương, Vi Linh chị ơi, lòng em vô cùng đau xót !

Đọc lại vẫn thơ nhớ cố tri

Đau lòng bạn cũ đã ra đi

Dáng gầy năm ấy dần suy hoại

Bóng liểu từ đây vĩnh biệt ly

Nhấn gió hoài thương sầu Bắc Úc

Gởi hương cảm niệm nhớ Huệ Kỳ

Đào viên chút nghĩa thiên thu mộng
Đọc lại vần thơ nhớ cố tri

Nguyễn đã thông dong miền nước Chúa
Thái còn thơ thần bên Ninh Kiều
Dương sang Bắc Úc vui đoàn tụ
Ba ngả Vườn thơ cánh quạnh hiu.
Bắc Úc, 02/10/2006

Xuân hoài niệm cố tri

Xuân nay Bắc Úc mùa hè nắng
Mưa bão lòng thơ khóc hận tình
Tưởng niệm hương linh người quá cố
Đôi vần thành kính tiễn Vi Linh.

Hai mươi năm trước đã quen nhau
Thương số kiếp tầm gánh nợ dâu
Xót chút tình ta duyên trẽ muộn
Âm dương đôi ngã biệt ly sầu.

Hoa kết vòng tang khóc cố tri
Thiên thu điểm hẹn tuyệt vô kỳ
Hai mươi xuân đã chìm mây ảo
Tan biến vô thường tử biệt ly.

Thi tập Duyên Thơ nay xếp lại
Vườn Thơ kết nghĩa rủ màn tang
Tâm hương một nén tình tri kỷ
Kính nguyện hương linh hưởng cảnh nhàn
“Tay cầm vòng dứa lụy ứa đôi hàng
“Thuở xuân xanh không gặp để đến lúc
hoa tàn mới gặp nhau.

Nữ Sĩ Vi Linh bên trái

Ô hô ! Buồn thay ! Thương thay !
Vô vàn thương tiếc.
Kính nguyện hương linh Nữ Sĩ Vi Linh, khuê danh
Nguyễn Thị Triêm an vui miền nước Chúa.

*Nghĩa muội Viên Huệ cần bài.
Bắc Úc Xuân Canh Dần 2010.*

Những vần thơ kính tặng Nữ Sĩ Vi Linh

Kính tặng Thi hữu Nữ Sĩ Vi Linh

Kính mong sức khỏe được dồi dào
Tặng một đôi vần kỷ niệm nhau
Thi phú thiên tư tài nhả ngọc
Hữu danh bút pháp sử ghi châu
Nữ nhi khéo mấy trang quần thắm
Sĩ tử khôn so khách má đào !
Vi diệu sắc hương sen bát ngát
Linh căn tròn sáng, chí thanh cao.

Saigon, Mùa mưa Đinh Sửu (26/5/1997)
Em, Viên Huệ – Dương Chiêu Anh

Nguồn nước quê cha - Vi Linh thi tập
Nguồn xưa vọng tộc chốn khuê môn
Nước trí, non thiêng đẹp quốc hồn
Quê Mẹ, gốc nhà giòng giống Lạc
Cha Ông, đất Tổ cháu con Rồng
Vi diệu nhiệm mầu nền Đạo lý
Linh tri cao khiết bậc Tông phong
Thi thần phóng bút gieo vần hạt
Tập hợp tinh hoa kết Sử Hồng.

Saigon, Mùa mưa Đinh Sửu (26/5/1997)
Em, Viên Huệ – Dương Chiêu Anh

Nguồn suối thiêng

Sự nghiệp trên đời chẳng có chi
Đôi bàn tay trắng phứt ra đi
Văn chương đóng góp cho nơn loại
Tên tuổi ngàn sau sử sách ghi

Nguồn thơ vô tận chảy vô biên
Nước trí chung dòng một suối thiêng
Quê Tổ ấm nồng tình lữ thứ
Cha dành cho trẻ chẳng tư riêng

Chẳng có tư riêng suối một nguồn
Cha lành muôn loại khắp thân thương
Tình chung xoa dịu niềm đau khổ
Biển cả tuôn dòng chảy bốn phương

Nguồn nước quê cha thắm nhuận tràn
Xanh dòng tươi mát cõi nơn gian
Vàng trắng sáng tỏ tình chung thủy
Kính chúc tri âm gởi mấy hàng ...

Saigon, Mùa mưa Đinh Sửu (26/5/1997)
Em, Viên Huệ – Dương Chiêu Anh

Nghĩa Đào Viên

Kể từ kết nghĩa đào viên
Minh linh vẫn nhớ bạn hiền phương xa
Mai gầy, tuổi hạc, vóc hoa
Tám mươi xuân lẻ mặn mà với xuân
Văn chương bút pháp thi thần
Bốn phương tri kỷ xa gần kính yêu.

Thương về cố quận cô liêu
Lắng nghe tiếng sáo, cánh diều hoàng hôn
Quê hương xa cách bồn chồn
Dừng chơn viễn khách tâm hồn ngẩn ngơ
Buồn trông mây phủ sương mờ
Gởi trao tâm sự khách thơ họa cùng ...

Dầu cho xa cách ngàn trùng
Hai phương một mối tình chung mặn mà
Lời thơ trau chuốt ngọc ngà
Tấm lòng trân trọng chan hòa tình thương
Kết nên tình NGUYỄN, THÁI, DƯƠNG
Đâu đây phảng phất khói hương thê nguyên.

Saigon, Mùa mưa Đinh Sửu (26/5/1997)
Em, Viên Huệ – Dương Chiêu Anh

Cám cảnh nhơn sanh

Cám cảnh nhơn sanh khổ, bệnh, già
Đời người chi khác bấy đời hoa
Phù dung sớm nở, chiều tàn héo
Định luật cho chung số kiếp mà !

Rõ thấu lý mầu định luật chung
Tâm hằng an ổn, chí thung dung
Kho tàng vô tận thiên nhiên sẵn
Riêng tặng cho ai biết hưởng cùng.

Hoa cỏ xinh tươi đủ bốn mùa
Xây nền văn học có đâu thua
Nhơn sanh vũ trụ ta khai thác
Vốn sẵn tài nguyên chẳng phải mua.

Saigon, Mùa mưa Đinh Sửu (26/5/1997)
Em, Viên Huệ – Dương Chiêu Anh

Điều Đơn Giản

Có những lúc tôi tưởng chừng như ngã gục
Trên đường đời bờ gian khó chông gai
Tôi thèm làm sao có một bàn tay
Chia ra nắm, kéo tay tôi đứng dậy
Một bàn tay ấm nồng và vững chãi
Truyền cho tôi sức mạnh lẫn niềm tin
Để đường tôi đi bớt gập ghềnh
Cho tôi được vững lòng đi tiếp

Có những lúc rã rời kiệt sức
Bối những nhọc nhằn vì cuộc mưu sinh
Tôi chán chường và mất cả niềm tin
Như kẻ mù không tìm ra phương hướng
Tôi thèm sao...một bờ vai để tựa
Cho tôi dựa vào để được thấy bình an
Giúp tôi an lòng vượt những gian nan
Để tôi thấy mình không còn đơn độc

Có những nỗi đau làm tôi bật khóc
Tôi ước gì có được một vòng tay
Ôm tôi vào lòng và vỗ nhẹ vào vai
Rồi giúp tôi lau khô những dòng nước mắt
Một bàn tay, một bờ vai, một ánh mắt...
Hay chỉ là cái nhìn ấm áp sẻ chia
Dẫu là niềm vui hay là nỗi buồn bất tận
Cũng cho tôi niềm hạnh phúc vô ngần
Phải chăng đó là niềm mơ ước giản đơn?
Mà sao khó vô cùng đến vậy?
Cuộc đời mệnh mông biết tìm đâu ra điều ấy?
Có chăng là trong những giấc mơ ...

Đời vô thường, giấc mơ thì ngắn ngủi
Thức giấc rồi... đơn giản chỉ còn ta
Tôi giật mình...và chợt nhận ra
Mình đã sống trong dòng đời nghiệt ngã
Tôi bây giờ đâu ngại gì sỏi đá
Dưới chân mình, tôi vẫn bước mà đi
Lệ đã khô, tay không còn chói với
Đời thăng trầm... đâu phải chỉ riêng tôi
Tôi nhủ thầm...hãy sống như mình đã sống
Và gượng vui đi hết quãng đường đời
Tôi một mình...và chỉ một mình thôi
Hãy cứ sống và cư mơ... điều đơn giản.

Kimhong

Sinh Hoạt ĐỒNG CHÂU 2010

Tham Dự Ngày Tân Xuân Hội Ngộ 2010

Tham Dự Ngày Lễ Cưới Con Của Anh 6 Ca

Chúc mừng Anh Chị Hứa Văn Mạnh (Tự) Mới qua Mỹ Đoàn Tụ Gia Đình

Tham Dự Ngày Lễ Cưới Con Của Anh Chị Lâm Sô ngày 20 tháng 11- 2010 tại San Francisco
Chúc Mừng Hai Cháu Trăm Năm Hạnh Phúc

Chúc Mừng Đồng Hương Trà Vinh
Năm Mới Tân Mão An Khang Thịnh Vượng

Trường Nguyễn Văn Chương Và Tôi

Văn Tường

Nhân đọc bài viết của Bác Minh Cần nói về ngôi trường này, tự dung, lòng tôi bồi ngùi nhớ về một thời thơ ấu có nhiều tình cảm buồn vui mà thời gian và cuộc sống bấy lâu nay đã chôn vùi thành quá vãng.

60 năm về trước, mẹ và ngoại tôi dẫn tôi đến trường Thầy Năm Bính ở Tri Tân, học lớp vỡ lòng. Để cho khỏi bị đốt (ngoại tôi nói như vậy) ♣ Và một buổi sáng mai nào đó, nhà trường cho lớp học của tôi xếp hàng cùng các lớp khác đi đưa đám tang ông Đốc Chương. Rồi bằng đi một thời gian, trường Nguyễn Văn Chương được nhà cầm quyền trả lại, lớp học của chúng tôi được di dời ra trường sở này. Trường nằm trên đường số 2 (sau này gọi là Trần Quốc Tuấn), gần bến xe cũ, phía tay mặt của trường, có tiệm sách Kim Anh (Nhựt và Kim Sa), có Depot bán nước đá cây.(Thái Bảo Liêm) Phía tay trái là tiệm cơm Ban Mai, nổi tiếng món canh chua và thịt kho hột vịt (hột vịt: Luộc chín, bóc vỏ, đem chiên, sau đó bỏ vỏ nồi thịt). Trường sau này đổi tên là Thiện Đức (tôi không biết lý do)

Trường thời tôi đi học có tới lớp đệ thất. Lên đệ lục thì chuyển qua trường Long Đức của Thầy Nhơn, trong hội mình có Anh Nguyễn Văn Dũng, Ba vợ của Dược sĩ Nguyễn Bửu Nam chuyển qua Long Đức (mấy anh chị học lớp lớn này ở phòng thấp phía tay mặt, còn một dãy phòng nền cao là lớp 5 trở xuống) Ngoài sau dãy nhà này cũng có dãy phòng thấp làm lớp học. Có một phòng trống để một bàn banh bong (ngay nghỉ học, tôi, Nguyễn Văn Cửa, Hà Đức Trọng, Lâm Trường Cung hay vào chơi) Những tên tuổi và bong hình tôi còn nhớ man mác có trúng có sai còn lớn vồn trong tôi xin kể ra để tạo duyên cớ gợi nhớ cho quý cụ ôn lại một thời của xa xưa.

Bác Ba Tích, Hiệu trưởng, trường nam của Ông Chương, người thấp, tóc hớt demi cour, hay mặc áo tay ngắn và quần short . Bác Ba gái, áo bà ba trắng, quần đen. (Bác Ba Gái không có dạy học, hình như chỉ lo trông coi tổng quát)

Thứ đến là hai em của Bác Ba, đó là Cô Sáu, mặt hơi rỗ, ôm ôm, dạy lớp và Chú Bảy Khâm, mặt thịt vui vẻ tươi cười môi đỏ, người mập và lùn.

Tôi còn nhớ Anh Tư, dạy nhạc, ốm cao , hình như trong kháng chiến về. Và Thầy Năm Truy Phong dạy quốc văn lúc nào cũng mặc đồ tây trắng.

Lớp lớn học trên tôi ,tôi biết có chị Hữu và chị Liên. Hai chị này là trường nữ của Bác Ba, còn trường nam là Nguyễn Văn Cửa thì học chung với tôi. Chị Hữu thì có chút nhan sắc nên lập gia đình sớm với Anh Giảng Văn Sạch (sĩ quan VNCH) còn chị Liên thì không biết có thờ chủ nghĩa độc thân hay không mà không nghe nói gì cả.

Tôi biết đến đây khi tôi thi vào đệ thất trường Trần Trung Tiên thì mù tịt cho đến nay.

● Văn Đen Học sinh cũ của trường Nguyễn Văn Chương (tên Đen là tên lúc đi học ở trường này)

♣ Sau này, mỗi khi đọc bài Tôi Đi Học của Thanh Tinh, tôi nhớ mẹ, nhớ Ngoại và nhớ nhưt là những buổi trời mưa, Ngoại đi sớm vô trường xin rước cháu, Ngoại cũng đi đường tắt, ngang cây mận gần nhà, gió lay đông, Ngoại còng lưng khum xuống lượm quả mận đỏ cho cháu, chao ôi! Hình ảnh triu mến này ghi dấu mãi vào tâm khảm đời cháu! Ngoại ơi!

Đồng Hương Trà Vinh Quy Tiên Năm 2010

Nhạc mẫu hội viên Đỗ Thành Quốc (anh ruột Đỗ Thành Phẩm) là **Bà Thái Tua** sinh năm 1924 tại Trà Vinh vừa qua đời lúc 10 giờ 30 ngày 22-7-2010 tại Westminster, California USA Hưởng thọ 86 tuổi.

Bà Bành Than, Là thân mẫu của anh Châu Hùng (hội viên), sinh năm 1925 tại Quảng Đông, đã qua đời tại thị xã Trà Vinh ngày 26 tháng 6 năm 2010. Hưởng thọ 85 tuổi.

Bà Huỳnh Thị Ảnh Pháp danh: Diệu Hiền Là mẹ của anh Lâm Thành Hồ đã qua đời tại Trà Vinh ngày 18 tháng 4 năm 2010, nhằm ngày mùng 5 tháng 3 năm Canh Dần. Hưởng thọ 86 tuổi.

Bà Võ Trung Thu Nữ danh: Nguyễn Thị Xuân Lang Hội Viên Hội Ái Hữu Trà Vinh và là Chị Dâu của Anh Tổng Thư Ký Võ Trung Tín qua đời tại thành phố Lyon, France lúc 23 giờ 45 tối Thứ Năm 22 tháng 4 năm 2010 (nhằm ngày Mồng 9 tháng 3 năm Canh Dần) Hưởng thọ 83 tuổi. Tang

lễ được cử hành vào ngày Thứ Ba 27/4/2010 tại nghĩa trang Villeurbanne Lyon France

Về Bà Võ Trung Thu: Bà Võ Trung Thu nữ danh Nguyễn Thị Xuân Lang, Sinh năm 1928 (Mậu Thìn) quê tại Xã Đại Phước (Rạch Bèo) Trà-Vinh. Con Ông Xã Mười (bị Việt Minh CS giết trong thời tiền chiến) và gọi Ông Nguyễn Văn Sĩ (Chương lý Tòa Phá Án – VNCH) bằng Chú Út.

Trước Năm 1975 Bà theo chồng là Ông Võ Trung Thu (Bí Thư của Ông Nguyễn Văn Kiêu, Đại Sứ VNCH, Tổng Thư Ký Đảng Tân Dân Chủ do Tổng Thống NVT lãnh đạo) sống tại Đài Loan. Những ngày sau cùng năm 1975 Bà trở về VN để lo cho con cái và bị kẹt lại. Đến đầu thập niên 1980 Bà mới được Ông Võ Trung Thu bảo lãnh sang Pháp cho đến ngày nay.

Bà mất vào lúc 23.45 giờ ngày 22 tháng 4/2010 vì chứng ung thư lá lách sau 6 tuần lễ nằm trong bệnh viện tại Lyon - Pháp Quốc, hưởng thọ 83 tuổi.

Đồng hương **TRẦN MINH ĐỨC** Là hội viên hội Ái Hữu Trà Vinh. Sinh năm 1942 tại Trà Vinh vừa qua đời ngày 16 tháng 3 năm 2010, tức là ngày 1 tháng 2 năm Canh Dần, tại Trà Vinh Việt Nam. Hưởng thọ 69 tuổi

Vài hàng về Trần Minh Đức: Sinh năm 1942 tại Trà Vinh, là con duy nhứt của gia đình. Cha mẹ chuyên làm Dầu Phong. Đức học trường Trần Trung Tiên (1957-1961), sau Trung học lập gia đình sớm và làm Bru Điện tại Trà Vinh, thường đi giao thơ bằng chiếc xe đạp. Năm 1983 anh vượt biên, qua Mỹ và định cư tại

Jamestown (miền Tây New York) cho đến năm 2002 thì dời về Riverside (California), và vào cuối năm 2008 thì hồi hương về sống với vợ con tại Thị Xã Trà Vinh cho đến ngày nhắm mắt giả từ tất cả, để lại vợ và 6 đứa con đều trưởng thành. Trần Minh Đức có một thời viết cho Đặc San Trà Vinh "Thư Gởi Cho Vợ Ở Trà Vinh" và "Thơ Say" trong ĐS số 3 (2003), "Thư Gởi Bạn" trong ĐS số 7 (2007). Võ Văn Diệu

CHÂU QUỐC AN Đạo Phật, mất tại Portland Oregon, ngày 13 tháng giêng năm Canh Dần tức là ngày 26 tháng 2 năm 2010 Dương lịch. Sinh năm 1940 tại tỉnh Trà Vinh hưởng thọ 71 tuổi. Số phone của gia đình (503) 719-2703.

Đồng hương Phật Tử **KIÊN CHỆCH** là Thành Viên Hội Đồng Cố Vấn Hội Ái Hữu Trà Vinh, đã mãn kiếp Ta Bà vĩnh du Phật địa lúc 9 giờ 55 tối ngày 28/10/2009 tại Orange County, California, Hợp Chúng Quốc Hoa Kỳ. Hưởng thọ Thất thập Lục tuế. (76 tuổi)

Thương Tiếc Đồng Hương Kiên Chêch

Sông Tiền, sông Hậu mỹ miều
Màu da Miên Việt tình yêu nồng nàn
Khmer, Hoa, Việt tương thân
Cửa Tiểu, Cửa Đại rất gần song đôi ...

***

Lại đọc thấy tin buồn
Anh Kiên Chêch, một đồng hương vừa tạ thế
Bảy mươi sáu tuổi có phải đầu là dễ
Đã đành rằng vượt mức “cổ lai hi”
Nhưng một đi là muôn nỗi thảm sầu bi
Là đau khổ, là chia ly vĩnh biệt
Để lại từ đây vô vàn thương tiếc
Cho thân nhơn cùng bạn thiết đồng hương
Néo âm dương đôi ngã cách đôi đường
Anh vui bước Tây quy về Tịnh Độ
Anh Kiên Chêch ơi !
Bảy mươi sáu xuân thu, một đời người gian khổ
Bước lưu vong từ độ ấy xông pha
Đất lành nơi chim đậu, sự nghiệp đã làm ra
Yên cuộc sống chốn quê người xứ lạ
Là Phật tử với tâm hồn cao cả
Sẵn từ tâm luôn nhớ tới quê nhà
Suốt cuộc đời không ích kỷ, chỉ vị tha
Luôn Giúp và Cho, không hề vụ lợi
Làm việc thiện góp bàn tay đưa tới
An ủi dân nghèo đốt đống dỡ qua cơn
Gầy quỹ Đôn Châu hằng mong ước chẳng gì hơn
Được mở rộng thêm vòng tay từ ái
“Sống cho đáng sống” không chùn chân quán ngại
Chẳng uổng công, không luống kiếp làm người
“Phụng sự” là tâm nguyện thật cao vời
Là lý tưởng muôn đời người con Phật
Công đức của anh sẽ sáng ngời không mất
Trong hiện tại và mãi mãi về sau

Học gương anh đời sống được thanh cao
Lòng tôn kính bậc tiền nhân Mô Phạm
Tuy vẫn biết cõi đời là giả tạm
Nhưng thực tế đầy thảm trạng đau thương
Khó làm ngơ trước những cảnh đoạn trường
Anh đã hiến trọn tình thương cứu giúp
Quỹ học trò nghèo anh cho luôn đúng lúc
Hội Thương Phế Binh không giây phút nào lơ
Những đóng góp trước kia anh để lại cho đời
Ra công sức anh không hề biết mỏi
Việc công ích sẵn sàng cho xã hội
Vớ nụ cười cởi mở thật hiền lành
Nay, trên đời này đã vắng bóng anh
Nhưng còn mãi tình đồng hương thấm thiết

Vàn thi cảm kết vòng hoa tiễn biệt
Kính nguyện hương linh nơi miền bất diệt Vô Sanh
Nương bóng Từ Quang đấng Vô Lượng Thọ Cha
Lành

Được thanh thân giác ngàn thu yên nghỉ
“Tiêu điều Chơn Thế Giới
“Khoái lạc Bảo Liên Đài

Một nén tâm hương, tấc dạ chí thành
Ngưỡng nguyện hương linh chứng giám
Nam Mô Siêu Lạc Độ Bồ Tát Ma Ha Tát
Nam Mô Tây Phương Cự Lạc Thế Giới Đại Từ
Đại Bi Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Bakewell, Bắc Úc 24/12/2009
Chiêu Anh, pháp danh Viên Huệ Cẩn bái

Đồng hương **NGUYỄN BỬU VIỆT**, Pháp danh **MINH CẢNH** Là thành viên Ban Điều Hành hội Ái Hữu Trà Vinh. Sinh ngày 01-06-1942 tại Đôn Châu, Trà Vinh, qua đời tại thành phố Garden Grove California lúc 8 giờ 30 tối ngày 22 tháng 11 năm 2009. (Mồng Sáu tháng Mười, năm Kỷ Sửu). Hưởng thọ 68 tuổi

Điều Văn của Hội Ái Hữu Trà Vinh TIẾC THƯƠNG NGUYỄN-BỬU-VIỆT

Duy Việt Nam Quốc Tổ
Năm Thứ Bốn Ngàn Tám Trăm Tám Mươi Tám
Hôm nay ngày Năm tháng Mười Hai,
Năm Hai ngàn không trăm lẻ Chín .
Những thân hữu, đồng hương xứ Việt.
Quy tụ về đây, trước bàn hương linh

Hoa quả sum bày.
Đốt nén tâm hương
Thành tâm khẩn nguyện.
Hương linh đồng hương Nguyễn Bữu Việt
Thọ tam quy ngũ giới
Pháp Danh Minh Cảnh.
Quy tiên lúc 8 giờ 30 tối
Ngày Mồng Sáu tháng Mười, năm Kỷ Sửu.
Tại Orange County, California, Hợp chủng Quốc
Hoa Kỳ.

Hưởng thọ Lục thập bát tuế.
Nguyễn hương linh
Tốt xả mê đồ
Cao đăng Phật Quốc.

* * *

Nhớ Linh xưa !!!
Cùng lận-đận bên trời lưu-lạc
Thuở nhà tan, nước mất, điều-linh
Bốn phương nào thấy quê mình
Tim nhau, ôn lại tâm-tình cố-hương.

Mỗi Hè, Xuân, đông-hương hội-ngộ
Tiếng 'Trà-Vinh' rộn rã trong tim
Cùng nhau xây dựng một niềm :
Mai kia bùng dậy: Quê mình Tự-Do !

Nhớ Hè qua,
Món thịt quay, nói cười rôm rã
Giữa công-viên rực-rỡ nắng hồng.
Anh đều tay, phục-vụ cộng đồng
Từng tô bún-nước-lèo toả hương, bốc khói !
Mọi người vui, và Anh thư-thái,
Với nỗi vui chung - quỵên giũa đất trời !
Mươi hôm trước cùng Anh gặp gỡ
Chuyện hàn-huyên rôm rã trao nhau
Nghe tin !.... Chợt rụng rời sao !
Cuộc đời như giấc chiêm bao thế này!
Anh giờ đã đường mây dong ruổi
Cõi Tây-Phương thôi hãy mau về,
Trà-Vinh một mảnh tình quê,
Anh đi... cũng nhớ trông vời cố- hương
Đồng Dục Thượng hưởng !!!

**T toàn thể Hội Viên Trà Vinh thành
thật chia buồn cùng quý tang quỵên và
nguyện cầu chư hương linh được thông
đong tự tại nơi cõi vĩnh hằng**

Hội Ái Hữu Trà Vinh

Permit # 2615976 dated: 6.22.2004

Treasurer : Võ Văn Diệu

Niên Liễm và Ủng Hộ năm 2010

2010 NIÊN LIỄM + Ủng Hộ

THU TẠI TƯ GIA Võ Văn Diệu:

Ô.Bà Lâm Thành Hồ(Australia) 50. NL+UH
Trương Thị Thơm (Trần Sao) 20 NL
Nguyễn văn Tông (Luis Tông) [20.NL](#)
Vanessa Trương 20. NL
Kiên Phi Bằng 40. NL+UH
Võ Trung Tín 40. NL (2009+2010)
Huỳnh Long Thăng [20.NL](#)
Triệu Cẩm Huệ (Virginia Beach,VA) [20.NL](#)
Huỳnh Ngọc Hiếu (Pearland,TX) [20.NL](#)
Trần Đức Hảo (Australia) 50 NL
Trần Đắc Vĩnh (Illinoise) 40 NL+UH
Đức Võ (Rancho Cucamonga, CA) 20. NL
Huỳnh Long Thăng 40.UH (lần 2)
Lê Ngọc Hân (San Diego,CA) 20 NL (lần 2)
Trần Thị Loan (San Diego,CA) 20. NL
Lê Văn Công (Australia) 20. NL
Đoàn Lý Đáng (PowderSpring,GA) 20. NL
Huỳnh Minh Tiên (Australia) 50. NL+UH
Phạm công Tâm (Australia) 50 NL+UH
Bành Văn Tỷ (Canada)100.NL+UH
Dương Công Bình (LongView, WA) [50.NL](#)+UH
Đoàn Công Danh(Seattle,WA) [20.NL](#)
Diệp Tuấn Khải (Holland) [30.NL](#)
Thạch Kim Huyền (Bà KiênDiệm) (ST.Peterburg,FL) [50.NL](#)+UH
Bành Cẩm Vĩnh (Canada) 100. NL+UH
CỘNG CHUNG : 930.

THU TẠI VĂN PHÒNG HỘI

Châu Mỹ Hồng (Las Vegas)20 NL.
Châu Thị Lệ Thủy (TN) 20NL.
Trần Công Nghiệp (Germany) 70.Eu. NL+UH
Lý tuấn Hiền (OR) [20.NL](#)
Ngô Xuân Vân (AZ) 20NL
Dương Anh Cấn (Oakland,CA) [20.NL](#)
Trần Văn Ân (Quang Lâm) (TN) [20.NL](#)
Huỳnh Khắc Sứ (Canada) [50.NL](#)+UH
Châu Khanh (Canada) [20.NL](#)
Võ Thành Liễm+ Lê Thị Muôn (CA) [40.NL](#)
Uông Bình Chương (Seattle,WA) 50. NL+UH
Tiêu Trung+Thúy (TX) [50.NL](#)+UH
Anh Trần (TX) [20.NL](#)
Anh Trần (OR) 13. Đ/S